

ФОНД ОТ 500 МЛН. ЛВ. ЗА ОБЩИНСКИ ПРОЕКТИ

Правителството гласува 500 млн. лв. в бюджет 2014 за нова инвестиционна програма „Растеж и устойчиво развитие на регионите“. Те няма да се дават на отделните министерства, а ще бъдат предоставени на общините за реализиране на проекти, които ще бъдат оценявани от междуведомствен съвет.

Според министър Чобанов председателят на Националното сдружение на общините в България – пазарджишкият кмет Тодор Попов, ще бъде поканен за

член на междуведомствения съвет. Това бе повод губернаторът да събере на работна среща ръководителите на 11-те общини в област Пазарджик.

До 22 януари всички кметове трябваше да представят апликационните форми на своите проекти. На практика заради кратките срокове общините ще могат да кандидатстват с вече готови проекти, които до този момент не са били одобрени. Градоначалниците от областта са поставили пред областния

управител и въпроси, които той ще отнесе лично до премиера Пламен Орешарски. Те са свързани с информацията кога и как ще бъдат обявени спечелените проекти, както и за времето и начина на

превеждане на средствата на общините. Освен това кметовете искат яснота и дефиниране на понятието „завършен обект“, тъй като обектите, предвидени за реализация по проектите, трябва да бъдат завършени до края на 2014 година. Общо 11 са критериите, по които ще се пресяват проектите. Сред тях са принос за икономическо развитие, за подобряване на жизнената среда, социално въздействие и генериране на заетост.

„Априлци“

ЗАПОЧВА НАЦИОНАЛНАТА КАМПАНИЯ

„ЗА ЧИСТА ОКОЛНА СРЕДА-2014“

Стартира Национална кампания „За чиста околна среда – 2014“ на тема „Обичам природата – и аз участвам“ на МОСВ и ПУДОС, информират от РИОСВ – Пазарджик.

В кампанията могат да участват общини, кметства, училища и детски градини. Максимална сума на финансиране – 10 000 лв. за общини и кметства, 5 000 лв. за училища и детски градини.

Целта на кампанията относно общините и кметствата е повишаване на еколо-

гичната култура и навлизане на съвременните тенденции в сферата на опазване на околната среда. С реализацията на дейностите по Националната кампания „За чиста околна среда - 2014“ се цели постигане на резултати на територията на цялата страна. С доброволния труд на гражданите ще се осъществи залесяване и зацветяване на почистени площи, създаване и възстановяване на зони за отдих, ремонтване на детски и спортни съоръжения и

други. Ще се постигне повишаване на екологичното самосъзнание, формиране на позитивна нагласа към природата, затвърждаване на умения и желание за опазване на околната среда у гражданите.

Целта на кампанията относно училища и детски градини е повишаване на екологичната култура и навлизане на съвременните тенденции в сферата на опазване на околната среда в образователния и възпитателен процес на младите

хора, посредством възможността за финансиране на дейности от материален характер, пряко включени и необходими за учебния и възпитателен процес във всяко от заведенията или организациите, заявителите на проектите.

Крайният срок за подаване на предложения по кампанията е 21 февруари 2014 г. Повече информация може да намерите на www.moew.government.bg или на www.pudoos.bg.

/Соб. инф./

БАБИНДЕН В ОБЩИНАТА

В БРАЦИГОВО

На 21 януари на площад „Централен“ брациговки отбелязаха Бабинден – един от най-големите женски народни празници, който датира още от езически времена. Младата майка Мария Кито-

дърво, за здраве и берекет на всички новородени и малки деца. „Както се хлъзга сапунът, така лесно да се раждат децата в Брацигово“ – пожела акушерката, докато подскачаше с обредната погача, а после наръси всички със светена вода за късмет.

В РОЗОВО

Розовските жени отколе празнуват тайнството на

В деня на тържеството баби и майки се събраха на центъра в градинката на селото.

ва поля вода на една от старите акушерки в града – Стоянка Партьчева. Поливането стана над дънер от старо

Присъстващите на площада бяха закичени с китка босилек, здравец и кокиче. Галина ТРАЯНОВА

Бабинден в Деня на родилната помощ - 21 януари. И въпреки обезпокояващата тенденция да се раждат все по-малко деца в това спокойно село, празникът се провежда както подобава според народните предания.

Младите родителки посипаха вода на най-личната баба тази година - Славка Кушлева. Накичиха я с цветете за здраве и я дариха с кърпа и сапун. Тя от своя страна подари на дечицата чорапи и терлички и напръска всички

с благословията за здраве и дълъг и щастлив живот. От тълпата някой се промъкна и по стар обичай цапна с черно бузите на бабата, за да се прогонят злините, бедите и болестите по децата. Не бе забравен и дългогодишният здравен работник в селото – д-р Тодор Комитов, изпод чиито грижи са израснали поколения розовски деца. След обряда всички бяха нагостени с розовска траана, приготвена от Стойка Керемчева, която тази година има невероятното щастие да стане прабаба. Катя КОМИТОВА

В КОЗАРСКО

Хубави неща се случват и в малките населени места. По традиция Бабинден в село Козарско се чества всяка година под патронажа на НЧ „Съгласие - 1902“. Тази година домакин на празника бе заведението на Петър Попов, а главен герой – акушерката Мариана Александрова. Приветствие към нея и присъстващите изказа секретарят на читалището Стоянка Милева. Разбира се, не бе пропуснат и ритуалът по обредното поливане. С танци, песни и хора веселят празник продължи до късно следобед. Мима ГЪОШЕВА

IN MEMORIAM ТАНАТОС ИЛИ АТАНАТОС – ПРЕДЗНАМЕНИЕ ИЛИ СЪДБА

Атанасовден е... Звънът празнично камбани... Празник е!

А празник ли е за душата на един човек, която в този миг отлита от изпълнения с грехопадения и ненавист наш свят?! Отлита обидена дори в последните си часове! Отлита забелязана и оценена, но безмълвно пропусната или случайно забравена...

И от кого?
...От онези, които не желаят да си спомнят за него, защото ако не им беше подарил тройките по милост, сега и шофьорски книжки нямаше да имат, камо ли да претендират за постове и длъжности!

...От онези, които неграмотни писания ако не беше пренаписал, сега нямаше да се изживяват като автори на книги!

...От онези, на които отваряше очите и слагаше хляба в ръцете!

Те не искаха и приживе да го споменават...

НАПУСНА НИ ЧОВЕКЪТ,
ТВОРЕЦЪТ И УЧИТЕЛЯТ!
ЗАГУБИХМЕ ДИМИТЪР
АДЖЕЛАРОВ!

Отиде си тихо и скромно,
както и живя!

Отиде си на Атанасовден!

А дали това не е предзнамение?! „Атанатос“ на гръцки е „безсмъртие“. Дали и той, както повечето творци, почина непризнат и в бедност?! Времето ще покаже... Но той остави много! Не имоти, злато и пари - за него това не беше цел. Не само и статиите,

и „колонките“ във вестници и списания, с които вие го познавате...

Той успя да синтезира и пресътвори колосалните си познания и завидна ерудиция в своите творби! И има много хора, които оценяват това и знаят за какво иде реч, когато прочетат „автор: Димитър Аджеларов“.

Отиде си един от последните съвременни възрожденци, а на нас остави да осмислим посланията, заложени в седемте му книги:

„Хлябът на надеждата“ – сборник разкази, 1994

„Неуморимата завист по безумието“ – литературни анализи, 1999

„Азбучната молитва на българите“ – литературни анализи, 2000

„Незадоволеният стремеж към възвишеното“ – литературни анализи, 2002

„Залогът на българина“ – сборник разкази, 2003

„Иконостас“ – стихосбирка, 2004

„Шепа жар“ – сборник разкази, 2008

...и в още стотици непубликувани страници.

Загубата е огромна!

...Но още кан Омуртаг написа върху камък:

„...Човек и добре да живее, умира и друг се ражда. Нека роденият по-късно, като гледа този надпис, да си спомня за оногава, който го е направил...“

Николай Дим. АДЖЕЛАРОВ

На 18.01.2014 г. неочаквано ни напусна Димитър Аджеларов. Осиротя колонката на втора страница на в. „Априлци“. Остават неизписаните бели листи хартия. Замлъкна пишещата машина, на която той сътворяваше своите постулати.

Ерудиран, търсещ, неспокоен, личност рядко срещаша се в днешно време. Скромнен и непарадиращ с таланта си, той ревностно отстояваше писаното слово да стига до всички чисто и неопетнено.

Разделяме се с един истински родолюбец и краевед! „Мотивацията“ е последният материал, който той ни предостави за публикуване.

МОТИВАЦИЯТА

Има моменти или състояния в живота на човека, които променят житейския му път или го карат да извърши едни или други дела, подтикват го към необичайното... Популярен е случаят с Паисий Хилендарски, който от хрисим проигумен, благодарение на предизвикателното презрително отношение към българите, че са народ без героично минало и славни царе и герои, се превръща в пламенен будител на сьнародниците си като написва „История славянобългарская“ и тръгва да я разнася по села и градове... Подобен е случаят с Васил Друмев, който, недоволен от написаната драма на Добри Войников, създава знаменитата за времето си творба „Иванко“ и т.н.

Нима един Васил Левски със своето слово не е променил живота на хиляди българи, които се жертват в името на велик идеал – Освобождението.

Последвалите събития като Априлското въстание от 1876 г., Сръбско-българската война от 1885 г., Балканската война от 1912 г. нима не бяха мотивирали цял народ, който с хора и веселби тръгваше да осъществи своя идеал – обединението на България? Затова народният поет Иван Вазов писа:

„...Но що паднахте тук, деца бурливи?
За трон ли злат, за някой си кумир?
... ..
Българийо, за тебе те умряха...“

А днес, в първите десетилетия на XXI век? Къде е нашата мотивация, която заслужава

да й посветим живота си? Дали крушението на високите идеали за справедливост и хуманност от една страна и неимоверното съсредоточаване на националното богатство в ръцете на една шепа недостойни новобогаташи не засенчиха мотивацията да посветим живота си като нашите национални герои „на ползу роду“?

Не се ли наруши равновесието между материалното и духовното, които размениха местата си като мотивация? Защото винаги водещо в развитието на обществото е заемала духовността. Именно духовните водачи на народа – поети, писатели, учители, свещеници, са били необходимият елит, който е повеждал народа към истинските идеали. Очевидно нашите възрожденци напразно са строели църкви, училища, читалища, а не сараи на морето, банки или борси, чието време идва по-късно...

Върху благородната мотивация днес не хвърлят ли зловеща сянка разни „художествени“ творби като романи и филми, които мотивират насилието, мускулното превъзходство, печеленето на пари по брутален начин и т.н. А това не е ли в крещящо противоречие с цялата не само българска, но и европейска култура, проповедник на човеколюбие?

Има ли днес идеал, който да мотивира младите хора да му посветят живота си? Забравяме ли, че идеалите на Паисий, на Левски и Ботев са вечни? И се наричат България!

Димитър АДЖЕЛАРОВ

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ УКАЗАНИЕ ЗА ОБУЧЕНИЕ И ЗАПЛАТИ НА ДОБРОВОЛЧЕСКИТЕ ФОРМИРОВАНИЯ КЪМ ОБЩИННИТЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Настоящите указания са разработени във връзка с изпълнение на § 3 от Заключителните разпоредби на Наредбата за условията, реда за получаване и размерите на възнагражденията на доброволците за обучение и за изпълнение на задачи за защита при бедствия, приета с ПМС №143 от 20.06.2008 г.

1. Изплащане възнаграждения на доброволците за обучение и за изпълнение на задачи за защита при бедствия през 2014 г.

За времето на обучение и за изпълнение на задачи по предотвратяване или овладяване на бедствия, пожари и извънредни ситуации и отстраняване на последиците от тях, доброволците се смятат в неплатен отпуск за изпълнение на граждански и обществени задължения, които му се признава за служебен или трудов стаж, съгласно чл. 43 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ). За това време доброволецът получава възнаграждение, което се предоставя на общините като обща субсидия за делегираните от държавата дейности, въз основа на действително извършени разходи.

Възнаграждението на доброволеца се изплаща от кмета на общината в срок до 30 дни от издаването на удостоверение за участие на доброволеца в обучение или изпълнение на задачи, съгласно чл. 5 от наредбата. Размерите на възнагражденията на доброволците се определят съобразно извършените дейности, както следва:

- сто на сто от минималната часова работна заплата за страната – за обучение с продължителност до 10 дни на година, пропорционално на часовете на участие в обучението;

- двеста на сто от минималната часова работна заплата за страната – за изпълнение на спасителни задачи за защита при бедствия, пожари и извънредни ситуации и отстраняване последиците от тях до 20 дни на година, пропорционално на отработените часове на участие в дейността.

Върху размерите на възнагражденията се дължат и съответните задължителни осигурителни вноски.

Кметовете на общините, въз основа на действително извършените разходи за изплатени възнаграждения и задължителни осигурителни вноски на доброволците за обучение или за изпълнение на задачи, отправят писмено искане до министъра на финансите, което е съгласувано с началника на съответното Областно управление на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ (ГДПБЗН) на Министерство на вътрешните работи, съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Наредбата. Към искането на кмета на общината се прилагат съответните справки – Приложение

№1 и/или Приложение № 2 към настоящите указания.

Министърът на финансите въз основа на исканията от кметовете на общини извършва промяна на бюджетните взаимоотношения на съответните общини с централния бюджет за 2014 г. след приключване на съответното тримесечие, а за четвъртото тримесечие – до 15 декември 2014 г., на база на постъпилите писма за периода.

Договорените възнаграждения на доброволците над определените с тази наредба размери, както и дължимите осигурителни вноски върху тях, са за сметка на общинския бюджет.

2. Предоставяне на средства на общините за доброволните формирования за защита при бедствия, пожари и извънредни ситуации по стандарти, съгласно Решение на Министерския съвет № 249 от 23.04.2013 г. за приемане на стандарти за делегираните от държавата дейности през 2014 г. с натурални и стойностни показатели.

В Приложение № 3 към т. 3 от ПМС №249 от 23.04.2013 г. – „Стандарти за издръжка и за численост на доброволните формирования за предотвратяване или овладяване на бедствия, пожари и извънредни ситуации и за отстраняване на последиците от тях като делегирана от държавата дейност във функция „Обрана и сигурност“ са определени стандарти за доброволец – за обучение, за застраховка срещу злополука и за екипировка, както следва:

- Стандарт за обучение (еднократно за годината) в размер на 50 лева за един доброволец (след вписването му в регистъра). В него влизат разходите на общината по организацията на обучението – наем зала, материали, хонорари за лектори, транспортни и други разходи, свързани с обучението (без капиталови разходи).

- Стандарт за застраховка срещу злополука (еднократно за годината) в размер на 150 лева за един доброволец, за която кметът на общината е длъжен да го застрахова срещу злополука, настъпила при или по повод изпълнение на договорните му задължения, съгласно изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗЗБ;

- Стандарт екипировка на един доброволец в размер на 1000 лева, в т.ч. за облекло, ботуши (срок на ползване – 60 месеца); колан и каска (срок на полз-

ване – 120 месеца); ръкавици (срок на ползване – 36 месеца). При закупуване на екипировката следва да се имат предвид извършваните от доброволците дейности и съответните препоръчителни минимални изисквания към защитното облекло и оборудване, съгласно Приложение №3 към настоящите указания.

Кметовете на общините изпращат мотивирано искане до министъра на финансите за необходимите средства по стандартите за обучение, застраховка срещу злополука и екипировка. Към искането се прилага копие на уведомителните писма на ГДПБЗН – МВР за регистрация на доброволното формирование или промяна в него с приложен списък с трите имена и персоналните идентификационни номера на вписаните доброволци.

След изтичане на период не по-малък от 5 години, кметът може да подаде мотивирано искане до министъра на финансите за предоставяне отново на финансови средства за облекло и защитни средства за всеки доброволец, на база на определените от Министерския съвет стандарти за издръжка на доброволните формирования. Към искането се прилага копие от писмото на Министерството на финансите, с което е направена последната корекция по бюджетните взаимоотношения на съответната община с централния бюджет във връзка с предоставените средства за доброволците по стандарти, в т.ч. и за екипировка.

Министърът на финансите въз основа на искания от кметовете на общини извършва промяна на бюджетните взаимоотношения на съответните общини с централния бюджет за 2014 г. след приключване на съответното тримесечие, а за четвъртото тримесечие – до 15 декември 2014 г., на база на постъпилите писма за периода.

Министерството на вътрешните работи представя информация на Министерството на финансите за броя на регистрираните доброволци по общини на тримесечие, до 10-о число на месеца, следващ съответното тримесечие, в изпълнение на разпоредбата на т. 8 от ПМС № 249 от 23.04.2013 г., а за четвъртото тримесечие – до 10 декември 2014 г.

3. Настоящите указания влизат в сила от 01.01.2014 г.

МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
Цветелин ЙОВЧЕВ /п/
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ
Петър ЧОБАНОВ /п/

Европейски съюз

ОПАК. Експерти в действие

Проект „ПОВИШАВАНЕ ЕФЕКТИВНОСТТА В ОРГАНИЗАЦИЯТА И КООРДИНАЦИЯТА В РАБОТАТА НА ОБЩИНСКАТА АДМИНИСТРАЦИЯ“, ОБЩИНА БРАЦИГОВО
ДОГОВОР № 12-11-43/17.10.2012 ГОДИНА • БЮДЖЕТНА ЛИНИЯ В6051P0002/1.1-04

Европейски социален фонд
Инвестиции в хората

Проектът, по който Община Брацигово работи вече от 14 месеца, се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Административен капацитет“, съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд.

Основната цел на проекта е оптимизиране структурата на администрацията на Община Брацигово, избягване на дублиращите функции и постигане на по-висока ефективност на общинските служби.

Общата стойност на проекта е 93 500 лева, като периодът на изпълнение е 18 месеца – от 17.10.2012 до 17.04.2014 година.

Изпълнението протича на няколко етапа, като се реализират заложени в проекта дейности.

Първоначално се извърши обстойно експертно обследване по дейност 3-та на всички нива на администрацията в Общината.

В съответствие с изискванията на ЗОП бяха проведени процедури за избор на изпълнител по едни от основните дейности – „Разработване на функционален анализ на дейностите в общината чрез прилагане на Единна методология

и провеждане на кръгла маса за резултатите от анализа“, като за тази дейност бе избрана фирма изпълнител „Приватсистем“ ООД.

На базата на експертния анализ бяха изготвени препоръки за повишаване ефективността на процесите и бе разработен План за действие за подобряване ефикасността на функциите на вътрешните звена и оптимизиране на координацията и комуникацията в общинската административна структура.

Като резултат от изпълнението на проекта по дейности 5 и 6 „Разработване/усъвършенстване на методологии и вътрешни правила за организация и координация в общинската администрация и провеждане на съпътстващо обучение на служители от общинската администрация“ с фирма изпълнител Консорциум „Добро управление“ ДЗЗД. Бяха разработени и предложени промени

в нормативните документи и в устройствения правилник на Общината.

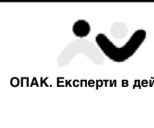
Работна група от представители на Община Брацигово и експертите, ангажирани по проекта, обсъдиха опита и добрите практики за ефективно приложение на разработените предложения.

В края на процеса по изпълнение на проекта ще се проведе обучение на 25 служители от Общинска администрация за прилагане на новите методологии и правила за дейност на администрацията.

Изпълнението на проекта „Повишаване ефективността в организацията и координацията в работата на общинската администрация“ ще доведе до цялостно повишаване качеството на обслужването за населението на община Брацигово – повече от 9 500 жители – ползватели на административни услуги.

Европейски съюз

ОПАК. Експерти в действие

Европейски социален фонд
Инвестиции в хората

На 12.11.2013 г. в гр. София между Министерство на финансите, Управляващ орган на Оперативна програма „Административен капацитет“ ОПАК – Дирекция „Оперативна програма „Административен капацитет“, представявана от Моника Димитрова - Бийчър - ръководител на Управляващия орган, от една страна, и Община Брацигово, представявана от Васил Гюлеметов – кмет на община Брацигово, наричана „бенефициент“, от друга страна, бе сключен договор, с който Управляващият орган предоставя безвъзмездна финансова помощ за изпълнение на Проект „Разработване на стратегически планови документи на община Брацигово и въвеждане на правила за мониторинг и контрол на политики“. Общата стойност на проекта, финансиран по настоящия договор, възлиза на 73 213, 60 лева. Целевата група по проекта са Общинска администрация, Общински съвет на община Брацигово и структури на гражданското общество. Очакваните резултати от

реализиране на проекта са превръщането на Община Брацигово в модерна администрация в услуга на гражданите и бизнеса, прилагаща съгласувани и ефективни политики за изпълнението на общи за държавата и за общината цели. Основните дейности на проекта са:

- „Организация и управление на проекта“
- „Изготвяне на технически задания и тръжни документи и провеждане на тръжни процедури за избор на изпълнители по дейностите по проекта“
- „Разработване и въвеждане на правила и методи за мониторинг, контрол и последваща оценка при изпълнението на конкретни политики от общината“
- „Актуализиране на „План за енергийна ефективност“ на общината“
- „Разработване на Програма за ВЕИ /възобновяеми енергийни източници/“
- „Разработване на Общински план за развитие за периода 2014-2020“
- „Разработване на електронен информационен бюлетин за информиране относно политиките, провеждани от Общинска администрация“
- „Информация и публичност“

Срокът за реализация на проекта е 9 месеца.

Ръководител на проекта: Тодор КРЪСТЕВ

ЗА ФОТОГРАФИЯТА, С КОЯТО УЖ ВСИЧКИ СМЕ „НА ТИ“

Николай

С навлизането на дигиталната техника всеки може да бъде фотограф. Умните машинки спестиха на хората непосилните за мнозина усилия по избора на фотолентата, настройките на фокуса и блендата, промивките, фиксажите, негативите...

Боже, колко дълъг беше пътят на една най-обикновена снимка! А днес е от лесно по-лесно – насочваш обектива и натискаш бутон. Достатъчно е само да внимаваш да не „отсечеш“ нечия чела или нозе. Автоматиката ще свърши останалото без „ох!“.

ВЪВ ВИХЪРА НА ТАНЦА

В такъв случай можем ли да считаме, че всеки от нас вече е печен фотограф?

Определено - не! За да се убедим в това, достатъчно е да се вгледаме в произведенията на тези, които са превърнали своето хоби в изкуство. Върху тях задържа очи дори непосветеният. Няма как да не се забеле-

жи, че там, където е пипнал „маестрото“, имаме не просто един уловен миг, а недвусмислено и вълнуващо послание. Така както повелява истинското изкуство.

Да, фотографията е изкуство! Нейните върхове са високи като Еверест, а следователно – и недостъпни за всеки, който е поел към висините само с един „гол“ фотоапарат, колкото и дигитален да е той. Или още – истинската фотография със сигурност е пристрастеност, свързана с полагането на изтощителен труд, с всеотдайна любов и с... доста средства, разбира се.

Поводът за тези размисли е неочакваната ми среща с един младеж, когото иначе всички в Брацигово познават – Николай Шопов. А поводът за срещата бяха неговите снимки, на които попаднах съвсем случайно, благодарение на всезнаещия чичко „Гугъл“. Не ми беше нужно много време, за да проумея, че съм попаднал на автор, който вече е изградил първия си „базов лагер“ по пътя към лелеяния „Еверест“. Не възможно ми беше да не го срещна – Брацигово е твърде малко, нали? И да не му задам няколко въпроса:

Какво е за тебе фотографията, Николай?

Как я откри? С какво те привлече? Как попадна в нея?

– За мен тя е начинът, по който показвах на външния свят това, което виждат очите ти. С помощта на фотографията можеш да отразаваш навън това, което чувстваш отвътре. Тя е още удовол-

ствие, усещане, преживяване, докосване, любов към малките и не толкова малките, незабележими за обикновените забързани делнични очи, красиви неща.

Първите ми срещи със снимането бяха в ранната детска възраст с любителски лентов фотоапарат, после с телефони и цифров фотоапарат. А вече и с професионална техника.

харесва идеята някой да е положил усилия, а друг да злоупотребава с труда му, макар че точно такава е картинката, която сме свикнали да гледаме в нашата страна. Струва ми време. Най-вече време. А също и средства. Струва ми невидими за другите усилия, ставане рано сутрин, още преди петлите да се разбудят. Струва ми хранене, наблюдение и тър-

БОГОЯВЛЕНИЕ ПРИ ПЕЛИКАНИТЕ

Привлечен съм от идеята, че можеш да откраднеш няколко мига от живота. Да ги задържиш физически и винаги, когато поискаш, да можеш да се докоснеш до тях. Удоволствие от себе си получаваш и когато споделяш това, което виждаш и намиращ хора, които да го оценят и разберат.

Още от дете обичам природата и след доста години на опознаване, смея да твърдя, че в нея се чувствам като в свои води. Започнах да снимам по-активно през 2010 г., като се увелича все повече и повече, откривайки все по-нови и нови неща в прекрасния ни свят, тук, на планетата Земя.

А какво ти струва това?

– Хората, които изтеглят снимката от интернет и с лека ръка я разпространяват без дори да споменат името на автора, не се замислят точно върху това „каково ми струва“. Не ми

сене на животни и моменти. Струва ми да се прибирам по тъмно, сам през дивата гора. Струва ми да лежа на тревата при кърлехите, да стоя на 2 метра от отровни змии, да прекарвам часове си получавам и когато споделяш това, което виждаш и намиращ хора, които да го оценят и разберат.

От снимките ти, публикувани в нета, се досещам, че голямата ти страст, тоест любимият ти обект за снимане е природата – жива и нежива. Така ли е? И каква е причината за пристрастяването ти към нея?

– Винаги съм стоял на страната на животинския свят и на дивата природа. Затова понякога, странно защо, печеля омраза и лоши погледи. Но...

Природата е това, което е. Тя няма претенции. Когато направиш 10 снимки на един щъркел, той няма да кацне на рамото ти и да

каже „Дай да видя дали ще се харесам!“. А в същото време винаги можеш да откажеш на природата без тя да се засегне. При хората е малко по-различно. По-емаш повече отговорност, тревожиш се, има немалка доза напрежение. Рядко се отпускам при хората. И то само при много близки.

От сериала „Птици“ пък бях учуден с какво голямо разнообразие от пернати сме заобиколени. Същото важи и за другите, незабележими за обикновения човек, грешни животинки и гадинки – насекоми, влечуги... Невероятно е усещането ми, когато благодарение на теб, забелязвам колко много красота има дори там, където от деца сме настроени да поглеждаме с отврат. Чудно ми е как успяваш да накараш една птичка или пък един скакалец да ти позират?

– Ами точно това е – в моя подход няма насилване на нещата. Обичам да улавям естествеността и се старая максимално да не намесвам човешката си ръка там, където природата е недокосната. Птиците в района са доста. Ако излезем на разходка в слънчев ден, можем да видим някои от тях, но други са много по-срамжливи. Те не допускат хора в полезрението си, но пък могат да се познаят по звуците. За

древбосъците в краката ни трябва око и да си настроен за тях. Това е – ако търсиш древбосъци, пропускаш нещата отгоре, ако гледаш нагоре – обратното. Човек никога не може да вземе

всичко наведнъж и да го има. Винаги оставяме нещо настрана, за да имаме друго. За жалост, не можем да бъдем на повече от едно място едновременно.

Какво слезва от тук нататък? Имаш ли изяснени планове? Ще атакуваш ли върховете?

– Първо ми се иска да кажа, че благодаря на хора като теб – които ме откриват и виждат нещо в мен. Понякога е полезно, особено когато сам себе си не можеш да видиш. Да атакувам върховете е силно казано. Може би ще ставам все по-популярен, но не гледам на нещата заради известността. Не обичам да се набивам на очи. Харесва ми да нося отговорност и да знам, че нещо зависи от мен.

На читателите искам да кажа, че има смисъл да бъдеш добър. Има смисъл да преследваш това, за което мечтаеш и с цената на всичко да не спиращ да се бориш за него. Щастие, казват, било в стойността на нещата, които вършиш, но има нещо друго. Има една основа, има една малка частица от Вселената, без която всичко друго губи смисъл – тя е един човек и една любов. Случва се понякога точно когато изгубиш всички запаси от надежда, да я срещнеш. И тази малка частица преобръща и променя живота ти. Кара те да се чувстваш значим, влива живот във вените ти, вярва в теб самия. И това те прави по-добър. Не спиращ да вярваш в любовта, слушайте сърцето си и не убивайте детското в себе си! Поздрав и успехи за всички!

ВИСОКО НАД ХОРАТА. И БЛИЗО ДО БОГА!

За тези, които все още не са се докоснали до изкуството на Николай, ще спомена, че могат да го направят много лесно – достатъчно е да кликнат върху адрес www.nikolayshopov.com – услужливият чичко „Гугъл“ ще ви го представи на мига и в целия му колорит.

Димитър СТЕФАНОВ

ЖИТЕЛИТЕ НА С. БЯГА СЕ СРЕЩНАХА С ПИСАТЕЛИТЕ НИКОЛАЙ ГИГОВ И ЕЛЕНА ХАЙТОВА

За втори път Бяга предложи гостоприемството си на известните интелектуалци Елена Хайтова – дъщеря на големия българин Николай Хайтов, и нейния съпруг Никола Гигов. Представиха ги председателят на местното читалище Георги Атанасов и достолепната Велика Янакиева.

Никола Гигов е автор на 50 книги с поезия и проза и е носител на 100 национални и 15 световни награди. Седем от неговите книги са издадени в чужбина в превод на 20 езика. Оценяван е като

най-големия изследовател на Орфей, за което говорят рецензиите на 55-има професори от цял свят.

Авторът е включен в световната класация „Великите мъже на XXI век“ от Американския биографичен институт на САЩ. През 2008-а неговият филм „Мистериите на Орфей“, създаден заедно с Тодор Ялъмов и Атанас Панчев, беше представен с голям успех премиерно в Париж. През същата година Н. Гигов получи нови две световни признания. Удостоен бе със „Златен медал за

България“ от САЩ и със световната награда на името на Леонардо да Винчи, връчена му в Кеймбридж, Англия.

Елена Хайтова е автор на 11 книги – документална и художествена проза. След излезлите две за баща и – писателят Николай Хайтов – „Баща ми – най-дивният разказ“ и „Гладиаторът Хайтов“, тя подготвя трета – „Шарилки по пътя“. Изданието предстои да се появи на книжния пазар през 2014-а, когато се навършват 95 години от рождението на автора на „Диви разкази“.

ХРАМЪТ „СВ. АТАНАСИЙ“ ОТБЕЛЯВА СВОЯ ПРАЗНИК

Всяка година църковното настоятелство на розовския храм в лицето на Стойка Керенчева, Стойка Харизанова, Водица Тюкенова и Никола Илиев с помощта на ентузиаста от селото организира предарителна подготовка за отбелязване празника на селската черквичка – Деня на св. Атанасий.

По този повод и тази година бе направено основно почистване на храма, манастирчето към него, двора, цветната градина и мястото, специално отредено за приготвянето на курбан. Топлото и приятно време през януари позволи на организаторите да наредят маси и пейки в църковния двор, за да посрещнат миряните под открито небе.

В деня на празника, рано сутринта, тържестве-

ният звън на църковната камбана канеше всички.

Към храма се отправиха и млади, и стари, именници и техните близки. Пристигнаха и много гости от Брацигово, Пещера и от с. Ивайло.

Беше отслужена Божествената света литургия от храмовите свещенослужители – отец Любомир, монах Иларион от манастира „Св. Петка“ и гостувачия хористки от брациговската църква. За да достига божитето слово до всички миряни, бе осигурено озвучаване на светата служба. След тържествената литургия свещеникът прочете похвално слово за свети Атанасий.

Последваха много служби за здраве и късмет и бе направено литийно шествие около храма.

След службата беше

осветен и раздаден курбан, направен с дарение на доброволни вноски от розовци, сред които се отличават Йордан Славов, Атанас Арнаудов и Йордан Сираков, дарили по 100 лева. Вкусната гозба бе приготвена от Георги Панайотов и съпругата му, а неизменната скара – дело на Иван Сираков.

Празник и трапеза без музика не минават, затова за веселото настроение на всички се грижеше с народни песни и хора розовският зет Валери Грибачев.

Такова многолюдно посещение на храмовия празник не само розовци, но и гостите ще помнят дълго.

Нека свети Атанасий закриля всички ни през цялата година и добруването да е навред.

Катя КОМИТОВА

ПРЕД ЮБИЛЕЯ НА „АПРИЛЦИ“

ЗА ВЕСТНИКА И ЗА ХОРАТА, КОИТО ГО СЪТВОРЯВАХА

Много са те и всеки от тях заслужава нашето уважение заради възрожденския си труд, полаган упорито не за да се припечели по нещо допълнително, а безкористно и на „ползу роду“. За началото и за първите, записали се в анализите със скромното „редакционна комисия“, ще стане дума тук.

Един живот, живян достойно

Негово дело е създаването на вестника на града - „Брациговска трибуна“. Публикациите му във вестниците „Априлци“, „Септемврийско знаме“, „Работническо дело“ и други издания са извънредно много. Те са богатство за града ни и извор на сведения за събития и личности. А нима не е гордост и чест да бъдеш цитиран като източник на факти в даден сериозен труд?! Ако разлистите енциклопедичния сборник „Българска възрожденска интелигенция“, ще видите, че авторите се базират на Търпо Рашайков по отношение на сведения за Брацигово и неговите личности. Името му се цитира като източник на исторически данни и в редица други издания.

Търпо Рашайков е роден на 6 ноември 1930 г. в град Брацигово в семейството на Никола - общаря. Той расте заедно с брат си Петър в немотията на военните години. Будният му, любознателен характер го прави любимец на съучениците му и го изгражда като характер. Отрано у него се събужда увлечение към спорта и той се превръща в един от дейните спортисти в града ни. Активната му гражданска позиция се проявява още когато съвсем млад взема участие в газетата на големия пожар в Дървообработващия завод, при което получава сериозно раняване. Няколко години той работи в ДОСО, след това - между 1958-а и 1960 година, е секретар на Градския комитет на Комсомола. Оттук започва и неговата политическа кариера. Търпо Рашайков е приет за член на Българската комунистическа партия, а след това работи като секретар на Градския комитет на БКП. През 1956 г. той среща бъдещата си съпруга - Димитрина. Тя учи в брациговската гимназия, след което завършва висше образование в Софийския университет и става учителка в СПУ „Девети септември“ - Брацигово. Създават семейство и отглеждат двете си дъщери - Таня и Нели, възпитават ги в духа на традициите за семейство Рашайкови - честност и отговорност. В тези години Рашайков завършва Висшата партийна школа при ЦК на БКП в София със специалност аграр-икономист, както и съкратен курс във Висшето военно училище във Велико Търново. През 1961 г. той е избран за председател на Градския народен съвет и повече от 10 години е на този пост. По негово време за първи път се прави градоустройствен план на Брацигово и започва плановото изграждане и благоустрояване на града. Раждат се новите квартали западно от болницата, квартал „Банята“, полагат се стотици нови метри водопровод и канализация. Негово дело е външният водопровод в курорта Атолука. По времето, когато е кмет се павират улици и се поставят тротоари. Той е инициаторът да се именуват всички улици в града и да се номерират жилищата. Негова заслуга са новата сграда на Общината, построяването на Летния кинотеатър, на Универсалния магазин и редица други обществени обекти. Много усилия и безсънни нощи му коства осигуряването на средства за благоустройството и разширението на града.

Работил е като председател на РПК - Брацигово, председател на ТКЗС „Атанас Кабов“, директор на ТПК „Никола Мишев“. Години наред е директор на Градския исторически музей. Т. Ра-

шайков е един от най-добрите краеведи, като изследователската му дейност продължава през целия му живот. През 1965 г. той издава биографичен очерк за Атанас Ненов - една от светлите личности на Брацигово, и активно издирва и установява безброй факти за преселението на брациговци от Костурско. През 1973 г. в поредицата „Бащино огнище“ е издадена неговата книга „Брацигово“, в която със завидно майсторство на познавач описва не само исторически факти, а и подробности от бита, културата и занаятите на брациговските жители. И до днес това е най-търсената книга за запознаване с историята на града ни. Пак през 1973-а, за 50-годишнината от Септемврийското въстание излиза сборник за това събитие в нашия край. Издава го инициативен комитет, но основният автор е Търпо Рашайков. В края на 70-те години е съставен „Революционен календар на Брацигово“, чийто създател и източник на сведения отново е той.

Последната книга с негово участие е издадената през 2004 година „Брацигово - история, култура, футбол“. Той е автор на по-голямата ѝ част, що се отнася до историята и до ранните години на този спорт.

Рашайков има своето място и в музейното дело. Като кмет, той организира и поставя редица трайни обозначения - паметни плочи на домове, свързани с личности и събития. Негов е тематичният план за къщата музей „Васил Петлешков“. Активно участие има и в тематично-експозиционния план за музея на архитектурната школа в комплекс „Попови къщи“. В желанието си да популяризира някои събития, той пише сценарии за обявяването на Априлското въстание в Брацигово, за преселването на костурчани тук, по които читалището прави театрални спектакли на няколко пъти.

Търпо Рашайков е създател на културно-просветното дружество „Костур“, което развива активна дейност в продължение

ДРУЖЕСКИ ШАРЖ (ЗА ТЪРПО РАШАЙКОВ, НАШ АКТИВЕН СЪТРУДНИК)

Търпо, поддържай остро перото, защото, все още в живота, на някоя кота, живуркат спокойно във времето знойно таквиз екземпляри със навици стари, които във дните са глухи с ушите и слепи с очите, за наште победи. Но има причина съществена, брате - във нашта родина със време крилато израстват работни челичени хора, със гърбове потни и с тръпна умора. В Брацигово има герои и героини. За тях разкажи ми! Е, хайде със здраве до двеста години! - Какво в тях да правиш ли? - По-често пиши ми!

във нашта родина със време крилато израстват работни челичени хора, със гърбове потни и с тръпна умора. В Брацигово има герои и героини. За тях разкажи ми! Е, хайде със здраве до двеста години! - Какво в тях да правиш ли? - По-често пиши ми! Борис ДИМОВСКИ

на години. Автор е на родословното дърво на няколко брациговски рода. В последните си години създава енциклопедия, съдържаща данни за брациговския бит, история, култура, за видни личности и фамилии. Почти готова е и неговата книга за Васил Петлешков, в която са събрани всички известни факти за брациговския апостол, но която той не доживя да види издадена.

Рашайков е награждаван с различни отличия, юбилейни медали и почетни знаци. Във всичките му начинания го е водила неговата огромна любов към родния град, към неговите съграждани и онова чувство за отговорност, с което той е израснал. Оказва се, че един живот не стига за човек като Търпо Рашайков, за да осъществи всички свои идеи и замисли в името на Брацигово.

Умира преди пет години, през 2009-а, но оставя трайна, неизличима следа в развитието на родния си град. Нели РАШАЙКОВА - ДАМЯНОВА

10 години от издаването на вестник „Брациговска трибуна“

Как се роди идеята за издаването на вестника? Кои са били в първата редколегия? Да се подобри списването!

Някога великият Ленин бе писал: „...Ние се нуждаем от вестник, без такъв не е възможно системно водене на национално издържана всекидневна пропаганда и агитация...“

Почивайки на това, ГК на БКП - Брацигово, през 1959 година търсеше пътища за ползване на печатната пропаганда и агитация. Издадени бяха печатни бюлетени в завод „Жданов“ и ТПК „Никола Мишев“, а в ТКЗС и сега съществува. Но тези бюлетени не можеха да обхвалят цялостния живот на града, трудно се списваха и разпространяваха.

В този период ние бяхме в съревнование с гара Бело-

во и другарите ни изпращаха от там многотиражка „Чапавски зов“. Тогавашният първи секретар на ГК на БКП Иван Златков подхвърли идеята да се направи и при нас такъв вестник. Това се възприе бързо и след кратко обсъждане се постави и името на вестника - „Брациговска трибуна“. Определена бе редакционна комисия в състав: Търпо Рашайков, Димо Стоянов, Петър Батаклиев, Лиляна Таскова, Веса Заралиева, Иван Пошлов, Георги Дялев, Георги Златков, Васка Начкова, Атанас Терзиев, Владимир Батаклиев.

Комисията започна своята работа, събра материали и на 20 ноември 1959 година излезе първият брой. Ако се разгърнат страниците на брой ПЪРВИ, ще се видят статиите за „Подобряване на партийната учебна година“ от Търпо Рашайков, „Ритмично изпълнение плана от началото на 1960 година“ от Иван Златков, „Предимство на паричния начин на плащане“ от Иван Ценов - главен счетоводител, „ТКЗС „Атанас Кабов“ увеличи своите успехи“ от Васил Дамов - председател на ТКЗС. А в списването на

уводната статия участваха почти всички ръководители на града.

Вестникът скоро оформи своя облик. На първа страница бяха винаги уводните статии, дописките за изпълнение на задачите в промишлеността и търговията и справка за изпълнение плановете в града. На втора страница имаше рубрика „Героично минало“, в която се даваха обилни материали за богатото историческо минало на Брацигово. Редовно се отпечатваше революционният календар. На тази страница се отпечатваха материали за просветния и културен живот на града. Отпечатваха се стихове и творби на местни литературни творци.

Въобще вестникът се построяваше така, че да дава четиво за всички и да отразява цялостния живот в града. Някога този вест-

ник ще бъде богат извор за историците на Брацигово, за живота в града през изминалото десетилетие.

На вестника сътруднича и много другари от София и Пловдив. С дописки излизаха такива дейци като проф. Христо Христов, генерал Попов, Славчо Гилин, Никола Троянов, Христо Троянов и други.

Вестникът е давал пълна представа за живота на града. С интерес се очакваше неговото излизане и от другарите, които живееха в Пловдив, София и други градове. Те казват: „При получаване на вестника всичко друго оставяме и бързаме да прочетем, да научим нещо ново за родния град.“

Излизането на вестника и неговото списване може да се подобри.

Необходимо е да се затвърди, да излиза еже-

месечно, и то в кръга на определени дати, да се отразяват повече критични и сатирични материали.

Ще бъде хубаво, ако се подпомогне от Окръжните институти поне редакторът да е платен и да има елементарни средства за издаването и печатането му, което несъмнено ще се наложи в идните години, когато Брацигово ще стане по-голям промишлен и културен център.

Сега, когато се навършват 10 години от излизането на първия брой на „Брациговска трибуна“, редно е да благодарим на всички онези другари, които сътрудничаха за неговото издаване и да си пожелаем по-големи успехи при неговото списване и издаване през следващите години.

Търпо РАШАЙКОВ председател на ИК на БКП